

private, at det vil være aldeles nødvendigt, at der er Kontrol med, hvorledes dette Arbejde bliver udført. Lovforslaget tilsigter ikke at gøre nogen Forandring i de bestaaende Forhold med Hensyn til de offentlige Gader, Veje eller Pladser, idet Kommunen altid er Herre her, men det, som Lovforslaget tilsigter, er at skaffe Sikkerhed med Hensyn til de Ledninger, der lægges af private med Forbindelse til de offentlige Ledninger. Der har forskellige Steder, for Københavns Vedkommende med Hensyn til Kloak- og elektriske Ledninger og for hele det øvrige Land ogsaa med Hensyn til Vand- og Gasledninger, været givet en Autorisation af saadanne Folk, der maatte beskæftige sig med den Slags Arbejder, men de have savnet Lovhjemmel dertil, og naar vi nu skulle til at have en Forandring paa dette Omraade, mente jeg; man helst burde tage det hele med paa en Gang. — Jeg skal oplyse, at jeg, siden Lovforslaget blev fremlagt, har indhentet Erklæringer fra Stadsingeniørerne i Aalborg, Aarhus og Odense, og jeg har ogsaa faaet Erklæring fra Stadsingeniøren paa Frederiksberg med Tilslutning af Frederiksberg Vejudvalg. Fra Københavns Kommune har dette Forslag ogsaa faaet Tilslutning gennem Københavns Magistrat, dog med den Tilføjelse, at man ønsker en lille Ændring i det, saaledes at der i Stedet for Københavns „Kommunalbestyrelse“ kommer til at staa Københavns „Magistrat“. Jeg skal altsaa dog tillade mig til 2den Behandling at fremkomme med et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der i Stedet for „Københavns Kommunalbestyrelse“ kommer til at staa „Københavns Magistrat“. Jeg haaber, at jeg med disse faa Bemærkninger maa have klargjort, hvorom Lovforslaget drejer sig, og at der ikke vil blive rejst nogen særlig Indvending imod det. Inden jeg slutter, vil jeg dog gerne betone, at det, der tilsigtes her, er jo egentlig at fastslaa det samme, som har været anvendt hidtil, kun at man faar Lovhjemmel for det, og at man altsaa sikrer sig, at der baade for Kommunernes og for den allerstørste Del af private Folks Vedkommende, er Garanti for, at der ikke er enkelte — for jeg gaar ud fra, at det kun er ganske enkelte — der ved et mindre heldigt Anlæg muligvis ødelægge meget store Værdier, der ere anskaffede paa Kommunernes og de privates Bekostning. Det spiller jo en overordentlig stor Rolle i de større Byer ogsaa af Sundhedshensyn, at slige Anlæg blive ordentlig anlagte og ordentlig vedligeholdte.

Dette Lovforslag har jo væsentlig kun Ærinde i Øjeblikket til de større Byer, men som ærede Medlemmer vide, er der ogsaa mange Steder paa Landet anlagt Vandværker, og den Tid er maaske ikke saa fjern, da denne Lov ogsaa kunde faa Anvendelse der. Der er jo her kun Tale om at give Kommunalbestyrelserne en saadan Bemyndigelse til at give Autorisation, hvor de mene, der er Trang til Stede til en saadan, og der paalægges dem ikke nogen Pligt til at benytte Lovforslaget. Jeg vil dermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Stilling: Jeg kan i Tilslutning til den ærede Indleder udtale, at i og for sig vil det foreliggende Lovforslag afhjælpe et Savn, idet Kommunalbestyrelserne i de større Byer, hvor der er Gas- og Vandværker — vistnok de fleste Steder — have ansat autoriserede Vand- og Gasmestre, men de have, som det ogsaa er udtalt, savnet Bemyndigelse til at gøre det paa en saadan Maade, at der var Betyggelse for, at kun de autoriserede Vand- og Gasmestre udførte de paagældende Arbejder. Jeg kan altsaa i de store Træk slutte mig til selve Lovforslaget, men der er dog et enkelt Punkt, som forekommer mig at komme til at trænge til en Ændring, og jeg haaber, at den ærede Forslagsstiller kunde være villig til at gaa ind paa, at der sker en Forandring i § 2. Der staar nemlig: „Den i § 1 ommeldte Bemyndigelse kan af Kommunalbestyrelsen meddeles uden Hensyn til de om Næringsforholdene gældende Bestemmelser, og enhver, som har en saadan Bemyndigelse, er derved berettiget til at udføre alle med Anlæg“ osv. Det forekommer mig ikke heldigt og ikke stemmende i det hele med de Forhold, hvorunder Næringsvæsenet er ordnet for Øjeblikket rundt omkring i Landets Købstadkommuner, at det bliver aldeles fri Næring. Der hører dog Kendskab til disse Forhold; det er som Regel enten en Smedemester, en Kobbersmedemester eller en Blikkenslagermester, der bliver autoriseret som Gas- og Vandmester, og det er absolut mindre heldigt, at Mænd, der ere aldeles ukendte med disse Forhold, autoriseres dertil. Nu tvivler jeg ikke om, at Kommunalbestyrelsen altid vil tage kyndige Mænd, men det forekommer mig uheldigt, at der ikke staar det modsatte af det, der staar her, nemlig at det skal være Mænd, der have Borgerskab i de paagældende Næringsveje. Jeg vil henstille, at dette bliver taget under Overvejelse inden 2den Be-